

Tulák - Hašler, Karel

G D7
1. Bylo léto v poli zrálo obilí, vše se chvělo v žáru sluníčka,
D G
na lučinách ženci trávu kosili, zajíc na to koukal z lesíčka,
G7 D
s kopce dolů zaprášenou silnicí mladý tulák ke vsi putoval,
D7 G
v ruce hůl a na stranu měl čepici, písničku si cestou notoval:

C G G7 C F C7
Ref: Silnice bílá přede mnou, sluníčko svítí nade mnou,
F C G C
a já jdu volný jak ten pták, šťasten tak, šťasten tak,
F C G C
a já jdu volný jak ten pták, šťasten tak a tak.

2. Na potoce zrovna vedle silnice, mlynářka, tak jako růžička,
povzdechla si v šeru staré mlýnice: " Bože, bože, dej mi mužička!"
Hlava se jí zatočila do kola, jako když si čichne ke blínu,
a ten tulák, jako když ho zavolá, notoval si cestou ke mlýnu:

Ref: Silnice bílá přede mnou, sluníčko svítí nade mnou,

3. Lidská srdce na světě jsou nesejná, jedno pláče, druhé chce se smát,
ráno, sotva vyšel tulák ze mlejna, už si zase začal notovat,
mlynářka u okna světlé ložnice stírala si z oka slzičku,
a když tulák zmizel v prachu silnice, slyšela jen z dále písničku:

Ref: Silnice bílá přede mnou, sluníčko svítí nade mnou,